



DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Warszawa, dnia 10 maja 1967 r.

Nr 4

Poz. 10 - 14

TREŚĆ:

Zarządzenie Ministra:

Poz. 10 — nr 29 z 18.3.67 r. w sprawie postępowania ugodowego w sporach przedumownych

Okólnik Ministra:

Poz. 11 — nr 5 z 18.3.67 r. w sprawie warunków wykonywania robót spawalniczych

Protokół dodatkowy:

Poz. 12 — z 17.3.67 r. do układów zbiorowych pracy dotyczący

zasad wynagradzania pracowników umysłowych za czas urlopu

Pismo okólnie Ministerstwa:

Poz. 13 — nr 7 z 1.3.67 r. w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

Obwieszczenie:

Poz. 14 — z 9.3.67 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm zakładowych

10.

ZARZĄDZENIE NR 29 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH

z dnia 18 marca 1967 r.

w sprawie postępowania ugodowego w sporach przedumownych

(znak: RKA/67)

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. U. nr 8, poz. 52) oraz w związku z § 81 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 maja 1960 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. nr 26, poz. 148), zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowane obowiązane są przed skierowaniem sporu przedumownego do komisji arbitrażowej wyczerpać drogę bezpośredniego uzgodnienia ze stroną przeciwną spornych postanowień umowy, która ma być zawarta.

§ 2. Jeżeli w drodze bezpośrednich rokowań nie udało się uzgodnić spornych zagadnień strona, która zamierza wnieść sprawę do komisji arbitrażowej, powinna wystąpić do zjednoczenia z wnioskiem o podjęcie próby uzgodnienia spornych zagadnień (przeprowadzenia postępowania ugodowego).

§ 3. Wniosek o przeprowadzenie postępowania ugodowego należy przesłać zjednoczeniu wnioskodawcy, a odpis wniosku —

stronie przeciwnej. Jeżeli strona ta podlega innemu zjednoczeniu, odpis wniosku należy przesłać również temu zjednoczeniu.

Do wniosków przesyłanych zjednoczeniom należy dołączyć:

- 1) odpis umowy lub projektu umowy albo wypis z nich, zawierający sporne zagadnienia,
- 2) odpis protokołu rozbieżności lub wypis z tego protokołu, zawierający nieuzgodnione postanowienia umowy.

§ 4. Zjednoczenie obowiązane jest przeprowadzić postępowanie ugodowe, jeżeli obydwie (wszystkie) strony bezpośrednio jemu podlegają.

§ 5. Jeżeli strony podlegają różnym zjednoczeniom, postępowanie ugodowe przeprowadza się, gdy oba zjednoczenia uznają to za celowe.

§ 6. W przypadku skierowania wniosku do komisji arbitrażowej należy dołączyć dowód podjęcia za pośrednictwem zjednoczenia próby uzgodnienia spornych zagadnień lub poinformować o jej wyniku, jeżeli w postępowaniu ugodowym nie uzgodniono wszystkich spornych zagadnień.

II. Postępowanie ugodowe pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych podległymi temu samemu zjednoczeniu

§ 7. Zjednoczenie w ciągu 5 dni od daty otrzymania wniosku powinno zawiadomić strony o podjęciu postępowania ugodowego i wskazać miejsce, dzień i godzinę spotkania.

§ 8.1. Postępowanie ugodowe przeprowadza się przed zespołem złożonym z trzech pracowników zjednoczenia.

2. Skład zespołu wyznacza dyrektor zjednoczenia, z tym że jako przewodniczącego zespołu należy wyznaczyć zastępcę dyrektora zjednoczenia lub naczelnika właściwego wydziału (kierownika komórki równorzędnej).

3. W przypadku gdy potrzebne jest wyrażenie opinii prawnej jednym z członków zespołu powinien być radca prawny zjednoczenia.

§ 9. Posiedzenia zespołu powinny odbywać się w zasadzie w godzinach służbowych. W wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach dyrektor zjednoczenia może wyrazić zgodę na odbywanie posiedzeń zespołu poza godzinami służbowymi.

§ 10. Za udział w posiedzeniach zespołu, odbywających się poza godzinami służbowymi, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 57 zł dla przewodniczącego i 38 zł dla pozostałych członków zespołu.

§ 11. Ze strony jednostek będących w sporze w posiedzeniu ugodowym powinni brać udział rzeczowo właściwi pracownicy znający dokładnie zagadnienia będące przedmiotem sporu. Powinni być oni upoważnieni do zawarcia ugody.

§ 12.1. Ustalenia podjęte na posiedzeniu ugodowym powinny być protokołowane.

2. Protokół podpisują wszyscy uczestnicy posiedzenia.

3. Strony i zjednoczenie otrzymują po 1 egzemplarzu protokołu.

III. Postępowanie ugodowe pomiędzy jednostkami Resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych podległymi różnym zjednoczeniom

§ 13. Postępowanie ugodowe pomiędzy jednostkami podległymi różnym zjednoczeniom (§ 5) przeprowadza się według zasad ustalonych w §§ 7—12 z uwzględnieniem postanowień §§ 14 i 15.

§ 14. Odpis wniosku wraz z załącznikami wnioskodawca przesyła również zjednoczeniu strony przeciwnej.

§ 15.1. Postępowanie ugodowe przeprowadza się przed zespołem składającym się z trzech pracowników zjednoczeń.

2. Zespołowi przewodniczy pracownik zjednoczenia wnioskodawcy, określony w § 8 ust. 2. Pozostałych dwóch członków zespołu powołują po jednym dyrektorzy zainteresowanych zjednoczeń.

3. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach zespołu w razie odbywania ich poza godzinami służbowymi płatne jest ze środków zjednoczenia wnioskodawcy.

IV. Postanowienia końcowe

§ 16. Dyrektorzy zjednoczeń wyznaczają komórki organizacyjne, które będą prowadzić obsługę kancelaryjną związaną z postępowaniem ugodowym.

§ 17. Wszczęcie postępowania ugodowego nie zamyka drogi postępowania arbitrażowego. Wszelkie zakazy w tym zakresie pozbawione są podstaw prawnych.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1967 r.

MINISTER
M. Olewiński

II.

OKÓLNIA NR 5 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 18 marca 1967 r.

w sprawie warunków wykonywania robót spawalniczych

(znak: BP/WT/67)

W celu polepszenia jakości robót spawalniczych, wykonywanych przez przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwane dalej „przedsiębiorstwami” — ustala się, co następuje:

§ 1.1. Podstawowe warunki, jakim powinny odpowiadać przedsiębiorstwa, prowadzące roboty spawalnicze, określa załącznik do okólnika.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, określone są ramowo i mogą być w miarę potrzeby uzupełniane i uściślane przez Spawalniczy Ośrodek Budownictwa, powołany zarządzeniem nr 15 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 stycznia 1966 r. w sprawie utworzenia Spawalniczego Ośrodka Budownictwa (Dz. Urz. MBiPMB nr 3, poz. 12).

§ 2.1. Na podstawie wytycznych, o których mowa w § 1 ust. 1, przedsiębiorstwa szczegółowo określają, jakie środki techniczne oraz jaka kadra kwalifikowana jest im niezbędna do prawidłowego prowadzenia robót spawalniczych, w zależności od ich rodzaju i ilości oraz dostosują swój stan do tych ustaleń w terminie do dnia 30 września 1968 r.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa przekazują w terminie do dnia 31 grudnia 1968 r. Spawalniczemu Ośrodkowi Budownictwa.

§ 3.1. Zobowiązuje się Spawalniczy Ośrodek Budownictwa do prowadzenia w przedsiębiorstwach inspekcji w zakresie przestrzegania postanowień okólnika oraz do udzielania zaleceń poinspekcyjnych.

2. W przypadku stwierdzenia prowadzenia robót spawalniczych w sposób niezgodny z postanowieniami okólnika, Spawalniczy Ośrodek Budownictwa przekaże kopie zaleceń poinspekcyjnych zjednoczeniu nadzorującemu przedsiębiorstwo.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do okólnika nr 5 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 marca 1967 r.

Podstawowe warunki, jakim powinny odpowiadać przedsiębiorstwa prowadzące roboty spawalnicze

Przedsiębiorstwo może wykonywać roboty spawalnicze, jeżeli posiada:

- 1) kompletne wyposażenie w sprzęt do wykonywania (montowania, remontowania) konstrukcji spawanych, zapewniające przebieg spawania zgodny z warunkami technicznymi, określonymi dla danej konstrukcji (urządzenia do spawania, podgrzewania, wyżarzania itp.),
- 2) odpowiednie urządzenia pomocnicze (do przygotowania krawędzi, składania, spawania itp.),
- 3) niezbędne urządzenia do badań specjalnych złączy spawanych (aparat rentgenowski, maszyna wytrzymałościowa, mikroskop itp.) lub ma możliwości z ich korzystania,
- 4) opracowaną odpowiednią technologię spawania,
- 5) instrukcję dla kontroli technicznej dotyczącą sprawdzania jakości robót spawalniczych,
- 6) spawaczy o odpowiednich kwalifikacjach,
- 7) personel techniczny, mający niezbędne kwalifikacje w zakresie spawalnictwa dla wykonywania bezpośredniego nadzoru nad robotami spawalniczymi,
- 8) zorganizowany nadzór nad całością robót spawalniczych (inżynier, technik spawalniki lub inżynier innej specjalności posiadający odpowiednie kwalifikacje spawalnicze),
- 9) zorganizowaną kontrolę techniczną robót spawalniczych pod kierownictwem co najmniej technika spawalnika lub technika posiadającego odpowiednie kwalifikacje spawalnicze.

12.

PROTOKOŁ DODATKOWY

z dnia 17 marca 1967 r.

do:

- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.,
 - Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.,
 - Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemysłach ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1953 r.,
 - Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,
 - Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,
 - Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.,
 - Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r.,
- dotyczący zasad wynagradzania pracowników umysłowych za czas urlopu.

§ 1. Postanowienia:

- § 51 ust. 2 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.,
 - § 49 ust. 2 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemysłach ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
 - § 49 ust. 2 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,
 - § 50 ust. 2 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,
 - art. 88 ust. 3 Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.,
 - § 49 ust. 6 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r.
- otrzymują następujące brzmienie:

„1. Za czas urlopu wypoczynkowego pracownikowi umysłowemu przysługuje:

- 1) wynagrodzenie zasadnicze, stałe dodatki do wynagrodzenia wraz z należnym deputerem węglowym,
- 2) premia za wykonanie zadań (warunków) premiowych,
- 3) wynagrodzenie specjalne za wysługę lat (np. z tytułu „Karty Skalnika”, „Karty Górnika” itp.) zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- 4) inne zmienne składniki wynagrodzenia, z wyjątkiem nagród i świadczeń wymienionych w ust. 4.

2. Składniki płac wymienione w ust. 1 pkt 1 do 3 oblicza się w takiej wysokości, jaka przysługiwałaby pracownikowi, gdyby w okresie tym pracował, z tym że składniki wynagrodzenia rozliczane kwartalnie (pkt 2 i 3) pracownik otrzymuje w terminach przyjętych w zakładzie pracy dla wypłat tych składników.

3. Składniki płac wymienione w ust. 1 pkt 4 (m. in. premia dla maszynistów zatrudnionych w hali maszyn) — wypłaca się w wysokości przeciętnej tych składników, obliczonej z okresu trzech miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym pracownik korzysta z urlopu.

4. Do wynagrodzenia za czas urlopu nie wlicza się nagród i świadczeń nie podlegających opodatkowaniu.”

§ 2. Dotychczasową treść art. 41 Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r. oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu określonym w § 1.

§ 3. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1967 r.

MINISTER
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO
ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

w z. E. Tomaszewski
Sekretarz

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO
ZWIĄZKU ZAWODOWEGO CHEMIKÓW

w z. E. Widera
Sekretarz

13.

PISMO OKÓLNE NR 7

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 marca 1967 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej
Normy

(znak: TE3-0/0525/67)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 7 lutego 1967 r. znak: DT4-034-11 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-65/M-80014 „Druty stalowe gładkie do konstrukcji sprężonych”, polegające na niestosowaniu wymagań pkt 2.3. Normy, w zakresie własności mechanicznych.

W okresie trwania odstępstwa — w zakresie własności mechanicznych — będą obowiązywały postanowienia poprzednio obowiązującej Normy PN-57/B-03320.

Zezwolenie dotyczy Resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i ważne jest do dnia 30 września 1967 roku.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. H. Walcerz

14.

OBWIESZCZENIE

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 9 marca 1967 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm zakładowych

(znak: TE3-0/05115/67)

W związku z § 14 ust. 3 zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 12 maja 1962 r. w sprawie opracowywania norm i prowadzenia ich rejestru oraz w sprawie udzielania zezwoleń na odstąpienie od normy (Mon. Pol. nr 44, poz. 209), Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Techniki podaje do wiadomości, co następuje:

1. Ustanowione zostały przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Ceramicznego następujące normy zakładowe (ZN):

Lp.	Numer normy	Tytuł normy i zakres obowiązywania	Data, od której norma obowiązuje
1	2	3	4
		w zakresie produkcji:	
1	ZN-66/ZPC-0p-016	Porcelanowe i porcelitowe naczynia stołowe. Pakowanie serwisu obiadowego 12/98. Pudło tekturowe S-002/LM	1 stycznia 1967 r.
2	ZN-66/ZPC-0p-017	Porcelanowe i porcelitowe naczynia stołowe. Pakowanie serwisu obiadowego 6/21. Pudło tekturowe S-004/LM	1 stycznia 1967 r.
3	ZN-66/ZPC-04-018	Porcelitowe naczynia stołowe. Fason „Janka”	1 stycznia 1967 r.
4	ZN-66/ZPC-03-019	Porcelanowe naczynia stołowe. Fason „Paola”	1 stycznia 1967 r.
5	ZN-66/ZPC-02-020	Porcelanowe naczynia stołowe. Fason „Bristol”	1 stycznia 1967 r.
6	ZN-66/ZPC-02-021	Porcelanowe naczynia stołowe. Fason „Jacquelin”	1 stycznia 1967 r.
7	ZN-66/ZPC-02-022	Porcelanowe naczynia stołowe. Fason „Top”	1 stycznia 1967 r.
8	ZN-66/ZPC-02-023	Porcelanowe naczynia stołowe. Fason „Krystyna”	1 stycznia 1967 r.
9	ZN-66/ZPC-0p-024	Porcelanowe i porcelitowe naczynia stołowe. Pakowanie garnituru do herbaty 6/15. Pudło tekturowe T-207/LM	1 stycznia 1967 r.
10	ZN-66/ZPC-0p-026	Porcelanowe i porcelitowe naczynia stołowe. Pakowanie garnituru „Mocca” 6/7. Pudło tekturowe G-205/LM	1 stycznia 1967 r.
11	ZN-66/ZPC-0p-027	Porcelanowe i porcelitowe naczynia stołowe. Pakowanie garnituru do białej kawy 6/9. Pudło tekturowe G-209/LM	1 stycznia 1967 r.
12	ZN-66/ZPC-11-030	Półporcelanowe wyroby gospodarcze. Nawilżacze	1 marca 1967 r.

2. Ustanowione normy zakładowe są do nabycia w Biurze Normalizacji i Kontroli Jakości, Pruszków, ul. 17 Stycznia nr 17.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
M. Węglarz

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75